

Yli satavuotiaaksi elänyt, koulustamme vuonna 1939 ylioppilaaksi valmistunut, Aini Grönlund-Rapp muistelee kouluaikojaan ja koulutovereitaan.

Aini Grönlund-Rapp'in tarina

Olen Aini Grönlund (-Rapp), ylioppilaskuvassa vuodelta 1939 kolmas tyttö vasemmalta. Kotini oli Ahlaisten Pirttijärvellä, nykyisen Pori-Vaasan tien varrella. Isäni vanhemmilla oli ollut majatalo, ja isäni ja äitini perivät sen heiltä. Isäni lähti vuonna 1906 opiskelemaan maataloutta Tanskaan.

Ylioppilastutkinnon jälkeen valmistuin ensin kansakoulunopettajaksi Jyväskylän Kasvatusopillisesta Korkeakoulusta. Olin yhden vuoden opettajana Isojoen Vanhassa kylässä ja sen jälkeen Merikarvian Lankosken koulussa. Opiskelin sitten Jyväskylän yliopistossa psykologia pääaineena. Saatuaani tutkinnon valmiiksi sain työpaikan Porin työvoimatoimistossa, jossa jo ennestään oli yksi psykologi. Toiminta siirtyi 1960-luvun alkupuolella Työvoimaministeriön alaisuuteen. Työpaikkoinamme olivat Porin kaupungin koulut ja ympäristökunnat.

Vuonna 1975 sain kahdeksi vuodeksi virkavapautta, jolloin olin psykologina Pohjois-Norjassa. Toiminnan keskuspaikka oli Vardössä, ja siihen kuuluivat lisäksi Pohjoisen Jäämeren varrella olevat Båtsfjordin ja Berlevågin kunnat. Meitä oli kolme työntekijää: toimiston johtaja, psykologi ja sosiaalityöntekijä. Matkaa tehtiin Hurtig Ruta -laivalla.

Tämän jälkeen palasin takaisin työhöni Suomeen, ja eläkkeelle jäätyäni muutin Norjaan, koska mieheni oli norjalainen. Asuimme Finnmarkin pääkaupungissa Vadsössä. Siellä olin noin vuoden työssä Finnmarkin lääninvirastossa, jona aikana tutkin myönnetyn määrärahan antamin mahdollisuuksin Pohjois-Norjassa työskentelevien suomalaisten palvelutarpeita. Työ edellytti käyntejä työpaikoilla lähes kaikissa Finnmarkin kunnissa lentäen, laivalla ja busseilla. Raporttini valmistuttua käynnistyi mm. tulkkikoulutus ym. V. 1985 muutin loppuvuodesta mieheni kuoleman jälkeen takaisin Poriin.

Luokkamme muut tytöt valokuvassa vasemmalta lukien ovat:

Aino Maijala (myöhemmin Hiissa) Paneliasta. Ainon veli oli päässyt aikaisemmin ylioppilaaksi ja aloittanut opiskelun agronomiksi. Aino pyrki Teknilliseen Korkeakouluun ja pääsikin sinne. Hän oli ollut työharjoittelussa mm. Jakobssonin Konepajassa Porissa. Aino luopui kuitenkin ajatuksesta. Kun veli oli kaatunut sodassa, Aino lähtikin opiskelemaan agronomiksi. Hän avioitui sittemmin Pälkäneeltä kotoisin olleen suuren maatilan omistajan kanssa. Siitä huolimatta, että heillä oli tilalla lukuisia maatalous- ja metsäharjoittelijoita, Aino kävi itse usein lypsämässä lehmiä. Samoin hän halusi olla itse viskuroimassa siemenviljaa. Hauskana anekdoottina tämän kirjoittaja muistelee, miten kerran Kiinan matkallani tapasin erään teologin, joka osakunnassa oli tuntenut sekä Ainon että hänen tulevan aviomiehensä, ja he olivat "ihailleet", että se Hiissa saa nyt akateemisen navettapiian. Ainon luona Pälkäneellä pidettiin useita luokkakokouksia. Aino piti kunnia-asianaan, että jokainen luokkatoveri tytöistä sai hänen kutomansa seinävaatteen.

Annikki Kettunen istuu kuvassa toisena vasemmalta. Hän oli Ulvilasta, jossa isä oli kanttori-urkurina. Farmaseuttina hän palveli Siikaisissa ja Porissa, proviisorina Töysän, Someron ja Salon apteekeissa sekä Oy Pharmacal Ab:n vastaavana johtajana 1954-66. Apteekkarina hän oli Ruukissa v. 1966 ja sen jälkeen Valkeakosken toisen apteekin apteekkarina v. 1974 lähtien. Eläkkeelle jäätyään hän muutti Helsinkiin, jossa me luokkatoverit tapasimme häntä, kun luokkakokoukset pidettiin yleensä siellä.

Vieressäni istuu edestä katsoen oikealla Kaarina Kartano (Valli) Kullaan Palukselta. Hän oli aina läheinen ystäväni. Kaarina teki 40-vuotisen työuransa verojen parissa, ensin kotona isän kanssa, jossa hoidettiin Kullaan veroasioita. Sen jälkeen perheen siirryttyä Poriin hän jatkoi työtä täkäläisessä verotoimistossa. Perheen ainoa lapsi, nykyinen toimitusjohtaja ylläpiti kontaktia vanhempiensa poismenoon saakka.

Ilmi Niemi (Grusin) Laviasta valmistui ekonomiksi Helsingin Kauppakorkeakoulusta v. 1944. Hän oli ensin päätoimisena kirjanpitäjänä Porissa W. Rosenlew & Co Oy:ssä vv. 1942-43 ja kirjeenvaihtajana sekä Koulutarpeiden Keskusliike Oy:ssä vv. 1944-45 että sen jälkeen useissa eri työpaikoissa Helsingissä. Hänellä oli oma tilitoimisto Helsingissä, ja hän oli myös mukana Helsingin kaupungin tilien tarkastajana. Hänellä oli erittäin monipuolista toimintaa Helsingissä. Hän avioitui silloisen Valpon päällikön Otto Brusinin kanssa.

Viirneisenä eturivissä on Terttu Salminen Ulvilasta, jossa perheen isä oli suuren

tehtaan tilien hoitajana. Perheen äidin isä oli kuuluisa taidemaalari Elias Muukka, ja Terttu lahjoitti yhden hänen tauluistaan koululle. Terttu opiskeli Helsingissä ja valmistui sosionomiksi. Hän suoritti Helsingin yliopistossa alemman, varanotaarin oikeustutkinnon. Hän toimi mm. Rovaniernellä ja Naantalissa sosiaalityössä useiden vuosien ajan.

Keskirivissä vasemmalta lukien ensimmäisenä on Heikki Arasto Noormarkusta. Hän muutti Helsinkiin ja valmistui metsinhoitajaksi. Hän toimi Osuuskunta Metsäliitossa monenlaisissa tehtävissä kuten mm. toimitussihteerinä ja hankintojen tarkastajana, Maataloustuottajain keskustoimikunnassa, Metsinhoitajaliiton hallituksessa ym. Antti Saarenheimo on Heikin vieressä. Hän oli porilainen. Hän oli haavoittunut sodassa erittäin vakavasti. Antti aloitti lääketieteen opiskelun, mutta valitettavasti hänen elämänsä loppui kesken sodassa saatuihin vammoihin.

Matti Viikeri on seuraavana. Hänen isänsä oli Noormarkun Finbyn koulun johtaja. Matti valmistui lääkäriksi Helsingin yliopiston lääketieteellisestä tiedekunnasta v. 1948 ja röntgendiagnostiikan ja -hoidon erikoislääkäriksi v. 1958. Vv. 1950-54 hän oli lääkärinä Ristijärvellä ja sen jälkeen tehtaanlääkärinä Harjavallassa, röntgenlääkärinä Salus-sairaalassa sekä ylilääkärinä Jorvin sairaalassa vv. 1976-80. Häneltä ilmestyi useita julkaisuja. Matti Viikerin harrastuksina olivat avomeripurjehdus ja musiikki.

Seuraavana on Erkki Westerholm Orimattilasta. Hän suoritti ekonomitutkinnon Helsingin Kauppakorkeakoulussa v. 1946. Hänen perheellään oli oma tuotantolaitos Helsingissä.

Viirneisenä rivissä on Alpo Seppä Huittisista. Hän valmistui agronomiksi perheen muiden lasten tapaan ja viljeli omistamaansa Sepän tilaa Huittisissa. Hänellä oli monipuolista toimintaa ammattiinsa liittyvissä yhdistyksissä. Lisäksi hän toimi mm. kunnanvaltuustossa.

Takarivissä on ensimmäisenä vasemmalta Eero Vuorivirta Vilppulasta. Hänestä ei ole ylioppilastutkinnon jälkeen mitään tietoa. Seuraavana on Hannu Halla-Seppälä Ulvilasta, jossa hänen isänsä oli kirkkoherrana. Hannu valmistui teologiksi ja oli mm. Gdanskissa (Danzig) merimiespappina. Viimeksi hän oli Sipoon suomalaisen seurakunnan kirkkoherrana.

Hannun vieressä on Pauli Koskenvaara Kullaalta. Pauli valmistui Helsingin teknillisestä korkeakoulusta diplomi-insinööriksi ja oli työssä Helsingissä. Hän kuoli 90-vuotiaana v. 2010.

Viimeisenä takarivissä on Tauno Lausala Porista. Hän oli erittäin aktiivinen persoonallisuus. Hänestä tuli Suomen Lumivalkon johtaja. Tauno oli sosiaalisista sosiaalisin ihminen, ja hän omasi kaikki mainosmiehen elkeet. Hän oli hyvin pidetty luokkatovierien parissa, ja hän muisti aina kaikkia meitä tuoden lahjojaan luokkakokouksiin. Me luokkatoverit olimme joukolla hänen muistotilaisuudessaan.

Porissa, huhtikuussa 2011.

Aini Grönlund-Rapp